

Azərbaycan - Türkiyə - Pakistan ittifaqı

“

Azərbaycan, Türkiyə və Pakistanın qalib və güclü ölkələr olaraq ay-aqda durmaları həmin ölkələrə də stimül verir

Noyabrın 8-də Azərbaycan Ordusunun düşməni Zəfərinin 5-ci ildönümünə həsr olunmuş hərbi paradada qardaş ölkələr Türkiyə və Pakistan liderlərinin, eləcə də bu ölkələrin silahlı qüvvələrinin şəxsi heyətinin iştirakı dünya tərəfindən formalaşmaqda olan, mənavi bağlarla gücləndirilmiş hərbi ittifaqın təcəssümü kimi qiymətləndirilib. Bir Azərbaycan vətəndaşı olaraq, bunu inkar da etmirik: hərbi müqavilə olmasa belə, bu üç dost və qardaş ölkə həm şad, həm də ağır günlərdə daima birlikdədir.

yoxdur. İndiki ittifaq sadəcə insanların təhlükəsizliyini, iqtisadi-ticarəti inkişafı hədəfləyir. Təbii ki, güc dili ilə danışıqlara əzələ göstərmək də normaldır.

Böyük güc

Əzələ göstərməkdən söz düşmüşkən, Azərbaycan, Türkiyə və Pakistanın malik olduğu hərbi qüvvələrin gücünə öləri nəzər salaq:

Azərbaycan Ordusu 125 min nəfərlik şəxsi heyətdən ibarətdir və lazım olduğu an daha 100 min nəfər odruya cəlb edilə bilər. Ordunun envanterində 350-dək tank, mindən çox zirehli döyüş maşını, 100-dən artıq döyüş təyyarəsi, təxminən bir o qədər helikopter, çox sayda müasir SIHA və İHA-lar mövcuddur.

Dünyanın ən güclü 9-cu ordusu olan Türkiyə Silahlı Qüvvələri 356 min aktiv, 379 min nəfər ehtiyat qüvvələrindən ibarətdir. Türk ordusunun envanterində 2300 tank, 113 min zirehli döyüş maşını, 200-dən artıq hərbi gəmi, ümumilikdə 1100-dək təyyarə və helikopter, üstəlik, minlərlə müasir SIHA və İHA-lar mövcuddur. Pakistan Ordusu isə 660 min aktiv əsgərdən, 550 minlik ehtiyat heyət və 291 min nəfərdən çox hərbişəkilirilmiş əlavə qüvvədən ibarətdir ki, bu da hərbi heyətin ümumi sayını 1,5 milyondan çox edir. Bu rəqəmlərlə Pakistan dünyada yeddinci ən böyük aktiv hərbi qüvvəyə malikdir.

Pakistan Ordusunun envanterində 2700 tank, 10 min civarında zirehli döyüş maşını, təxminən 1400 döyüş təyyarəsi, minlərlə müasir SIHA və İHA-lar mövcuddur. Həm də Pakistanın arsenalında, təxminən, 170 nüvə başlığı var və mövcud istehsal gücü ilə bu rəqəmin yaxın illərdə 200-ə çatacağı proqnozlaşdırılır. Amma yenə təkrarlayıram: bu qüvvələr heç bir ölkəyə təhlükə deyil, əksinə, sülh və sabitlik təminatı verir.

İqtisadi rifah

Bu ilin may ayında reallaşan Laçın Hava Limanının açılışında da Azərbaycan Prezidenti Türkiyə və Pakistan liderləri ilə bərabər iştirak etmişdi və orada da dünyaya sülh mesajları göndərilmişdi. Son zamanlar Pakistanın Azərbaycan-Türkiyə qardaş əllesinə daha da yaxınlaşması göstərilir ki, İslamabad artıq illərini Hindistanla siyasi-hərbi çəkişmələrdə iştirak deyil, global siyasi-iqtisadi-ticarəti layihələrdə daha böyük

rol oynamaq, ölkənin tərəqqisini sürətləndirmək və bununla da, Avrasiyada formalaşmaqda olan Şərqi-Qərbi, Şimal-Cənub qütblərinə uzanan nəqliyyat, enerji və ticarət yolları layihələrinin fəal özüvə olmağa çalışır. O cümlədən, Azərbaycan və Türkiyənin ciddi səyləri nəticəsində Mərkəzi Asiya və Qafqazı Türkiyə üzərindən Avropaya bağlayan Orta Dəhlizə qoşulmaq niyyətini özə çıxarır.

Yeri gəlmişkən, bu ilin ilk yarısında Macarıstanda keçirilən Türk dövlətləri zirvəsində 71 bəndlik sənəd qəbul olunub ki, orada Əfqanıstana dəstək məsələsində xüsusi yer ayrılıb. Bu təsadüfi deyil. Çünki gələcəkdə Orta Dəhlizin yeni segmenti yaradılacaq. Bu, Pakistanın məhz Əfqanıstan üzərindən Orta Asiyaya, oradan da Azərbaycana və Türkiyə üzərindən Avropaya, eləcə də əksinə, qarşı tərəfin Pakistan limanları vasitəsilə Hind okeanına çıxış yolunu açmağı nəzərdə tutur.

Sonda qeyd edək ki, üç qardaş dövlətin ittifaqı nəticə etibarilə Azərbaycanın hərbi-siyasi müstəvidə mövqelərini gücləndirməklə yanaşı, həm də Balkanlardan Himalaya qədər olan geniş coğrafiyada təhlükəsizliyə təminat verəcək, bu regionda çaxnaşma salmaq və ya özünə qüvvə formalaşdırmaq istəyənlərin qarşısına maneə yaradacaq. Kimse sual verə bilər ki, bu üç dövlətin belə bir təhlükəsizlik planını reallaşdırmağa gücü çatarmı, cavabı bəli! Söhbət 350 milyonluq əhəlinin yaşadığı böyük hərbi güclən və toplam 2 trilyon dollarlıq illik milli hasilata malik iqtisadiyyatdan (Türkiyə 1,55 trilyon dollar, Pakistan 350 milyard dollar və Azərbaycan 75 milyard dollar) gedir. 2024-cü il statistikasına baxsaq, il ərzində Türkiyə 262 milyard dollarlıq ixrac, 344 milyard dollarlıq idxal, Pakistan 33 milyard dollarlıq ixrac, 57 milyard dollarlıq idxal, Azərbaycan 27 milyard dollarlıq ixrac, 21 milyard dollarlıq idxal emaliyyatı həyata keçirib. Bu da o deməkdir ki, üç qardaş dövlətin illik ticarətli toplam 744 milyard dollardır. Bu da olduqca böyük rəqəmdir.

Ümumiyyətlə, beynəlxalq miqyasda ədalətli və hüquq dəstəkləyən ölkələrin bir-birlərinin yanında olması çox vacibdir. Bu gün dünyada əzəlin, hüquqları pozulan ölkələrin sayı kifayət qədərdir. Azərbaycan, Türkiyə və Pakistanın qalib və güclü ölkələr olaraq ay-aqda durmaları həmin ölkələrə də stimül verir, daha ədalətli düzünün qurulacağına ümidlərini artırır.

Təhlil

Dünyaya çağırış

İndi sual yaranır: Azərbaycan, Türkiyə və Pakistanın hərbi birliyi nəyə hesablanıb və ümumiyyətlə, hər hansı güc balansını formalaşdırmaq imkanındadırmı?

Öncə qeyd edək ki, bu ölkələrin hər üçü son illər aktiv hərbi meydanı böyük Zəfərə imza atıb. Azərbaycan 30 ildən artıq sürən, Rusiya, İran və Qərb tərəfindən açıq-aşkar dəstəklənən Ermənistanın işğalına son qoyaraq torpaqlarını düşməni tapdığından azad etdi. Türkiyə isə Liviyada, Somali və Suriyada vətəndaş müharibələrini dayandırdı, bu ölkələrin parçalanmasının qarşısını alırmışdı, İraqın şimalında apardığı Qərb və Rusiya tərəfindən dəstəklənən terrorun kökünü kəsilməsində müqayisəolunmaz uğur qazandı. Pakistanın da bir neçə gün davam edən hərbi toqquşmaların müharibəyə çevilməsinə imkan vermədən ildırım sürətilə Hindistan üzərində qələbə çalmasını dünya birliyi böyük çaşqınlılıqla qarşılayıb. Onu da diqqətdən qaçırmayaq ki, bütün qələbələrə bu üç qardaş ölkənin ən azı mənavi baxımdan birgə rolu danılmazdır.

Əslində, üç qardaş ölkə liderlərinin Bakıda keçilən paradı bir araya gəlməsi heç də kimlərsə gözdəki vermək məqsədi güdmür. Çünki ne Azərbaycanın, ne də Türkiyə və Pakistanın heç vaxt hansısa dövlətə güc dililə danışma və torpaq iddiası irəli sürmə kimi ənənəsi